

VYDÁVAT PLODY DUCHA SVATÉHO

Milý čtenáři, po dobu tohoto roku jsem se s tebou zamýšlel nad jednotlivými plody Ducha svatého. Sám určitě nejlépe posoudíš, co tě v mých článcích oslovilo, co bylo podle tebe zbytečné nebo dokonce, co ani nemělo být napsáno. Závěrem mi dovolu, abych ukončil svoji sérii pohledem na postavení duchovního života v naší církvi.

Ale ovocem Ducha je ... duchovní život.

Kritici církve nejednou upozorňují na špatné pojetí a praxi duchovního života. Do této kategorie patří ten věřící, který hledá v duchovním životě jen uspokojení svých přirozených tužeb a citů, čímž upadá do nezdravého sentimentalismu. Duchovně nemůže žít ani pokřtěný člověk, který si myslí, že stačí, když věří v Boha, nedělá zločiny a v neděli si zajde do kostela. Podobně je tomu i u křesťana, který utíká před vším, co vyžaduje námahu, obět, snahu o duchovní pokrok. O všech takových lidech mohou platit Kristova slova, že většina lidí se ubírá po široké a pohodlné cestě, která ale vede do záhuby.

Duchovní život nesmíme také zaměňovat za jisté mimořádné zjevy, jimiž Bůh odměňoval úsilí o svatost některých věřících, které však k podstatě duchovního života nepatří. Vždyť právě ti největší světci nic takového neznali. Není žádná spolehlivá zpráva, že by Panna Maria během svého pozemského života vykonala nějaký zázrak. Jiná situace nastává po jejím nanebevzetí. Na její přímluvu se stala a stále se ještě stávají mnohá zázračná uzdravení na těle i na duši. Duchovní život druhých nesmíme posuzovat jen podle sebe a myslet si, že žádná jiná cesta do nebe nevede, jen ta naše. Sv. František Sáleský říká: „Kdo by si tedy kreslil zbožnost jen podle sebe, jen podle toho, co a jak dělá on, ten by si mohl vykreslit jen přízrak zbožnosti, ne však tu pravou. K Bohu vede mnoho cest a každý má jít po té své.“ Člověk správně vedený v duchovním životě nemůže být proto nikdy jednostranný.

Správně chápaný duchovní život spočívá v obětavé lásce, jak o ní také píše Sv. Pavel v 1. listě do Korinta. Ta jediná totiž zůstává, ostatní ctnosti ovládá, vede, dává jim život a vnitřní sílu, je jejich jakousi matkou. Nejvíce přibližuje člověka k Bohu, neboť „Bůh je láska“ (1 Jan 4). Ona nejlépe spojuje milujícího člověka s milovaným Bohem. Sv. Tomáš Akvinský k uvedeným citacím ještě dodává: „Každá věc je dokonalá, a tedy křesťanský život bude dokonalý, když dosáhne svého cíle, jímž nemůže být nic jiného než Bůh. A protože láska nás sjednocuje s Bohem, nemůžeme nikde jinde hledat svou dokonalost než právě v lásce.“ Druhotně spočívá křesťanská dokonalost v lásce k bližnímu. Sv. Bernard říká: „Láska má dvě ramena, jedním objímá Boha, druhým bližního.“ Nejdříve spojuje člověka s Bohem, pak lidi mezi sebou v Bohu. Miluje všechno, co miluje on. Není malicherná, sobecká, má široké srdce, všude vidí zájmy a potřeby Boží.

Je příznačné pro společenství katolické církve u nás, že po roce 1989 se zaměřuje na větší evangelizační aktivitu věřících ve farnostech a obcích. Také nedávno zakončený Plenární sněm na Velehradě vyzdvihl především tuto potřebu. Naši biskupové vyzývají kněze, jáhny a pastorační pomocníky k intenzivní pastoraci a současně je zahrnují množstvím nejrůznějších úkolů. O správném postupu našich představených nemusíme příliš diskutovat, ale současně platí i stará dobrá zásada, že bez kvalitního duchovního života duchovních i laiků v církvi, se skutečné evangelizace nedosáhne. Na toto téma se již tolik nemluví ani nepíše. Většinou se předpokládá, že přijetím kněžského svěcení je dotyčný na dobré duchovní úrovni. S rozpaky se potom zanedlouho konstatuje, že tomu tak u některých není. Věřící si začínají stěžovat na kněžský individualismus, uzavřenost, podivínské vystupování na veřejnosti. Formace mladých kněží často spočívá v teologických přednáškách, ale jak kdo z dotyčných mladých duchovních ve skutečnosti žije, o to se již nikdo pravidelně nestará. Je typické, že dnes jsou v naší sekularizované zemi v kurzu kněží – manažéři, rétorici, specialisté na mládež či mediálně známí duchovní. Mezi nimi najdeme osobnosti s opravdovým duchovním životem typu prof. Tomáše Halíka, ale u jiných můžeme právem zapochybovat, zda vůbec nějaký duchovní život vedou. Právě jakousi renesancí duchovního života a kněžské spirituality bude muset společenství katolické církve v naší zemi uskutečnit, chce-li věrohodně evangelizovat své okolí.

NASTAL ČAS ADVENTNÍ

Advent je dobou očekávání Kristova příchodu. Je to doba modlitby, usebrání a zamyšlení nad sebou. Je to doba pokání. Advent je také doba neotřesné křesťanské naděje. Čtyři adventní týdny jsou také stálou oslavou Ježíšovy matky, Panny Marie. Fialová barva Adventu a adventní liturgie v nás chce vybudit a vypěstovat touhu po setkání s Kristem. Slova Písma svatého

nám říkají, jak Izraelský národ toužebně očekával příchod svého Mesiáše, který jej osvobodí od pronásledování od okolních národů. A tohoto Mesiáše mnoho proroků dávno předpovídalo. V knihách Starého zákona jich je hodně. V adventní liturgii se o blízkém narození Vykupitele zmiňuje prorok Izaiáš, Jeremiáš, Samuel a další.

Jistě i naše krásné, starobylé rorátní zpěvy nás dovedou naladit na tuto vážnou dobu očekávání příchodu našeho Vykupitele, Ježíše Krista. Vždyť jsou zpívány k oslavě příchodu Spasitele světa.

Advent se svými zpěvy a vážností liturgie je pro nás nádherně vsazen do podzimní přírody. Když vcházíme do adventu, příroda se již chystá k zimnímu odpočinku i my, lidé, si můžeme více odpočinout. Můžeme se věnovat rozjímání a hovoru s Bohem. Je to čas k zamyšlení nad posledními věcmi člověka a nad stavem naší duše. Podzimní sluníčko již jen krátce osvětluje zemi

a napomáhá nám k jakémusi zklidnění. Dny se krátí. Na vesnici i kolem naší příbytků je již práce skončena.

Již od prvních listopadových dnů je tu svátek Všech svatých a Dušiček, kdy vzpomínáme a modlíme se za zemřelé. Poté následuje výročí posvěcení našeho chrámu Páně - Sv. Jiří. (Letos bylo o to slavnostnější, že byly po generální opravě požehnány varhany.) Dá se říci, že radost v naší srdcích se vždy ukáže a dlouho v nás působí. Poté následuje svátek Krista, Krále, slavený poslední nedělí před 1. nedělí adventní. Tato neděle nás přivádí do oné doby plné očekávání a touhy po Božím Synu. Ten se narodil jako malé bezbranné dítě ve chlévě v Betlémě, a tím se připodobnil lidem.

Starší člověk, prožívající adventní dobu se stále více a rád vrací ve vzpomínkách k Adventům svého mládí a života, kdy mu bylo dáno tolik Božích darů, lásky a milostí. Také já mám svou vzpomínku na jeden Advent.

Před mnoha léty po první adventní neděli jsem přivedla na svět své páté dítě. V této době byl již v našem státě zaveden zákon, kdy u nežádoucího dítěte mohla být beztrestně provedena interrupce. Mně bylo tehdy těsně před narozením mého dítěte řečeno, že kdybych si to rozmyslela, nemusela bych dítě mít. Moje odpověď byla: „Ale já to dítě přece chci, vždyť ho na svět přivádím!“ Doma se už na dítě všichni těšili. Čtrnáct dnů před Vánocemi bylo pokřtěno.

V té samé době, před narozením mého dítěte, byl operován na zhoubný nádor i můj otec. Lékaři tehdy řekli rodině, že otec může přežít tak 1/2 roku. Ještě v nemocnici mi otec napsal dopis, který byl tolik potěšující. Tehdy jsem si uvědomila, jak jeho život byl pro nás vzácný. Byl to jediný dopis, který jsem kdy od otce dostala, neboť jsme celý život žili v blízkosti. Otec, vzdor lékařské předpovědi, žil s námi ještě 7 let a 4 měsíce. To moje dítě často nosil v náručí a říkal „Ty jsi má operace!“ Ráda na tento advent vzpomínám a děkuji Bohu za něj.

Kéž i v letošním Adventu načerpáme hodně duchovní darů, které nás povzbudí a přivedou ještě více k Ježíši a k Jeho Matce, Panně Marii. Prosme Pána, abychom prožili Advent v modlitbě, pokoře, usebranosti a obětavosti pro druhé!

fa.

SVĚTCI V PRANOSTIKÁCH - PROSINEC:

1. Když mráz na prvního prosince, vyschne nejedna studnice.
4. Svatá Barborka, vyhnání dříví ze dvorka.
Na svatou Barboru saně do dvoru.
Jsou-li na svatou Barboru meze přikryty sněhem, bude hojně trávy.
6. Když na Mikuláše prší, zima lidi hodně zkuší.
13. Svatá Lucie noci upije a dne nepřidá.
16. Závěj svatě Albíny zaplavuje doliny.
17. O svatém Lazaru ucpí ve světnici každou spáru.
21. O svatém Tomáši, meluzína straší.
24. Jasno na den Štědrý, bude hrách tvrdý.
Jasná noc o Štědrém dnu, mrazy lezou ke dnu.
Padá-li na Štědrý den v noci sněh, urodí se hojně vína.
25. Když na Boží narození obilí se stromy sněhem, tak je posype jaro květem.
Tmavé vánoce, světlé stodoly.
26. Svítí-li na Štěpánskou koledu v noci měsíc, bude ve stodole hojně obilí.
31. Je-li o Silvestru v noci vítr a ráno jasno, bude dobrého vína pořádku.

NÁVŠTĚVA BOHOSLUŽEB CÍRKVE METODISTICKÉ V BELLINGHAMU

V neděli 26. 6. 2005 jsme se mimo mše sv. v katolickém kostele Božského Srdece Páně zúčastnili i bohoslužeb v kostele metodistické církve v Bellinghamu. Kostel nepoznáte od katolického kostela. Pouze název na zdi hlásá „United Methodist Church, Garden Street“. Bohoslužby v 10.30 hod. jsme navštívili i s našimi hostiteli, kteří jsou aktivními členy této místní metodistické církve.

Kostel, postavený z červených pálených cihel, má na nízké věži kříž s trnovou korunou. U kostela je vybudováno velké parkoviště. Je zde i malý park s lavičkami. Vnitřní zázemí kostela zaujímá větší rozlohu, než sám bohoslužebný prostor kostela. Je zde vstupní hala, knihovna se studovnou, zkušebna a nahrávací studio pro pěvecký sbor, kancelář pastora, klubovna, konferenční sál, kuchyňka a samozřejmě WC, jako u všech kostelů rozličných církví. Je zde místnost jako sakristie, kde se připravuje pastor na bohoslužby. Prostor kostela je kruhový (nebo oválný?), čemuž odpovídá i stupňovitě uspořádaní lavic. Nad přízemím je v půlkruhu ještě balkón pro věřící. Ten však nebyl obsazen.

V mělkém výklenku presbytáře na vyvýšeném místě je veliká skříň varhan (viz obr.). Před varhanami visí v prostoru kříž s trnovou korunou a pod ním obětní stůl. Uprostřed stolu veliká krásná kytice ve váze, po stranách po jedné svíci. Vlevo, blíže k lavicím je kazatelna a za ní sedadlo pro pastora, vpravo je ambon rovněž se sedadlem. Vpravo od presbytáře na vyvýšeném balkónu účinkoval 15-tičlenný pěvecký sbor. Na „kruchtě“ je vitráž modlící se Kristus v Getsemanské zahradě (viz obr.), více vpravo je pak hrací pult varhan. Varhaník má tak přehled po celém kostele.

Při vstupu do kostela jsme obdrželi program bohoslužeb s odkazem na kapitoly a verše všech čtení a evangelia, včetně odpovědí věřících a čísla písní ve zpěvníku. Před začátkem varhaník preludoval Malé preludium E-mol od J. S. Bacha. Bylo to nádherné. Bohoslužbu zahájila starší žena, se kterou nás naši hostitelé seznámili v sobotu. (Chtěla poradit, jak se dopátrat svých českých předků, jejího děda „Josef Marka z Pecinu u Rzidcek“. Usoudili jsme, že by to mohl být Pěčín u Říček v Orl. horách. Nasměrovali jsme ji tedy do oblastního archívu okr. Rychnov n. Kn.). Ona dáma přivítala přítomné, popřála dobré ráno a vyzvala věřící, aby si oni vzájemně popřáli dobré ráno a hezký den. Lidé si tiskli ruce, objímali se, dokonce se i líbali a při tom nechyběly úsměvy. Bylo poznat, že se tito účastníci bohoslužeb dobře znají, jinak by to bylo poněkud teatrální gesto. Také Virginie nás přivítala a políbila, s Dalem jsme si podali ruce.

Přesně v 10.30 hod. vstoupil ze sakristie do presbytáře pan reverend. Řekl bych o něm šoumen, v dobrém slova smyslu. Měl na sobě bílou albu, kolem krku dlouhou pestře květovanou štolu, v pase převázanou cingulem. S naprostou samozřejmostí si sedl na schody vedoucí z kostelního prostoru k presbytáři. A tu k němu přiběhly čtyři děti a posadily se vedle něho. Pan pastor vytáhl z kapsy kovovou minci, kterou obracel v prstech. Nerozuměl jsem mu, ale vytušil jsem, že dětem asi vykládal Ježíšovo

podobství o penízku daně: „Dávejte co je císařovo císaři a co je Božího Bohu!“. Poté, co se s dětmi rozloučil a přivítal se s věřícími, začal zpívat sbor, který řídila dirigentka. Byly to krásné čtyřhlasé skladby za doprovodu velebných tónů varhan. Musím podotknout, že ženská část sboru měla dlouhé modré šaty s velkým bílým límcem, mužská část černé obleky, bílou košili a kravaty stejné modré barvy. Nato kázal pastor na úryvek z Bible, Genesis 22, 1 -14 a Matouš 10, 40 - 42. (Samozřejmě jsem mu nerozuměl. Anglicky umím tak pozdravit a poděkovat.) Nestál na jednom místě, ale přirozeně se pohyboval po presbytáři a poněkud gestikuloval. Dále se střídaly modlitby věřících s lidovým zpěvem

a svědectví o víře. To několik „čerstvých“ věřících vyprávělo o tom, jak se jim dostalo daru víry. Pak nastal okamžik úžasného zážitku. Má sestřenice (z osmého pokolení! - ona mě také všude představovala jako bratrance), paní Virginie Hunter (roz. Johnson - Jansa), na naši počest zazpívala česky z Dvořákových biblických písní Žalm 13 „Hospodin jest můj pastýř“ s doprovodem klavíru. Její čeština byla velmi dobrá. Přiznávám, že jsem byl dojatý. Tak daleko od domova v cizím prostředí a slyšet mateřštinu nikoho nenechá chladným. Přítomní dlouho tleskali. Po závěrečné modlitbě pastora již bohoslužba skončila.

Nato pan pastor vyzval věřící, aby složili účty ze své osobní pastorace a představili sboru nové účastníky, které přivedli s sebou na bohoslužby (mimo nás jich bylo 5 osob), a které pak shromáždění přivítalo potleskem. Paní Virginia vstala a také mě představila, coby bratrance z ČR a Karla Štěpánka, mého tlumočníka. Byl jsem poněkud překvapen. Slušnost však pravila, abychom povstali a uklonili se na obě strany celému shromáždění. Také nám, cizím návštěvníkům bohoslužby, zatleskali, ač museli předpokládat, že my jsme pro tento sbor „mrtvé duše“. Při vstupu do kostela nám služba také podala lístek s otázkami, které mi Karel přeložil. Lístek jsem podepsal, uvedl jsem svou adresu a sdělil, že jsme zde poprvé a naposledy. (Samozřejmě jsem to napsal česky.) Účel tohoto lístku je ten, že pokud někdo uvede svou adresu, a byl zde poprvé, navštíví jej pastor a rozhovorem a další evangelizací se jej pokusí získat jako dalšího člena místní metodistické církve. Na závěr se pak s celým shromážděním reverend rozloučil a i ona žena, která bohoslužbu zahajovala. Po bohoslužbách pak bylo malé pohoštění - káva, čaj, limonáda a koláčky.

Při psaní tohoto článku, ještě v Bellinghamu, mě napadla otázka. **Jak my katolíci plníme své misijní poslání?** Dokázali bychom přivést do kostela na mši svatou nějaké své přátele nebo snad i příbuzné?

V. Jansa

CO VIDÍM Z OKNA HOTELU NA JEDNOM PRAŽSKÉM SÍDLIŠTI V 19:00 HODIN

- ⇒ Domy, domy a zase domy
- ⇒ Někteřá okna svítí do tmy žlutě, jiná dozelena, za většinou bliká televizní obrazovka
- ⇒ Parta sedmi mladíčků na skateboardech jezdí za velmi hlasitého vzájemného povzbuzování po chodníku a skáče ze schodů (na prkně mají přidělanou modrou blikačku)
- ⇒ Paní v letech na ně dost nevybíravě křičí z okna a vyhrožuje, že zavolá policii
- ⇒ Pod okny se za hlasitého hovoru „poflakují“ skupinky mládeže, jejich slovník je opravdu „vybraný“
- ⇒ Na obzoru není nic, jen osvětlené velkoměsto a šňůra světel, která blikají jako na vánočním stromečku
- ⇒ Čtyřproudá silnice, lemující sídliště a rušný večerní provoz
- ⇒ Z dálky houká sanitka
- ⇒ Jeden blok domů pode mnou je přímo uprostřed rušného staveniště; stále tu projíždí míchací vozy z betonárky, jeřáb přenáší za mohutného blikání a ve světle velmi silných reflektorů břemena
- ⇒ Pod okny projíždí a parkují auta (v průběhu 30 minut tu stále nějaké startuje)
- ⇒ Ze sousedního pokoje na mne útočí velmi hlasitá hudba
- ⇒ Majitelé psíčků venčí své miláčky a odněkud srdceryvně mňouká kočka
- ⇒ Někde hraje někdo na bicí
- ⇒ Ze zaparkovaného auta přímo pod okny „řve“ reprodukováná hudba.....

Já vím. Teď vás napadá: „A proč nám to tady sděluje, z jakého důvodu?“

Napovím, že onen popisovaný večer byl večerem před první adventní nedělí. A já si s ohromnou silou uvědomila tu naléhavou potřebu ztišení, ponoření se sama do sebe...

Chválím Tě, země má, Tvůj žár i klid....

Bože, buď pochváleno Tvé stvořitelské dílo!

Mach

OPĚT BUDE CHARITNÍ „KRABIČKOVÁ“ SBÍRKA V NAŠEM KOSTELE

Nastává adventní doba a s ní, jako jiné roky, je opět spojena „krabičková“ sbírka pro misie. Sběrka, která se již stala tradicí, probíhá v našem farním kostele v Dolní Čermné. Již **od první neděle adventní**, tj. od 27. listopadu 2005, budou na stolcích u obou vchodů do kostela umístěny krabičky pro tuto formu charitní sbírky. Krabičky budou v kostele umístěny až do neděle (včetně), kdy v dubnu 2006 budeme slavit pouť, tj. na svátek Sv. Jiří. Sbírané věci budou odeslány prostřednictvím charit na pomoc zahraničním misím.

Misím, mimo materiální a finanční pomoc, jsou potřebné také naše modlitby a oběti, které jsou zvláště příhodné pro dobu adventní a poté i postní. Prosím, věnujte na tento účel i své modlitby a své osobní oběti.

Z informací od Charity Sv. Anežky v Otrokovicích a Oblastní charity v Pardubicích se sbírají tyto věci a předměty:

a) pro přímou pomoc misím:

- optické brýle, skla, pouzdra na brýle, hokejky, obroučky,
- sluneční brýle,
- hygienické a zdravotnické potřeby, drogistické zboží,
- psací, školní a kancelářské potřeby,
- šicí potřeby, knoflíky, nitě a klubka,
- kousky látek, z nichž by se daly ušít kapesníky, zástěrky, trenky ap.,

b) pro nepřímou pomoc, tj. sbírkové předměty, které charita zpeněží a zašle misím:

- pohlednice čisté i použité vč. nalepených známek (nepoškozené škrtním),
- použité telefonní karty,
- kalendáříky (kartičky),
- známky vystřižené z dopisů (ponechat min. 0,5 cm okraj), sbírkové přebytky - naše i cizina,
- použité dopisní obálky s příležitostnými a účelovými razítky a doporučené,
- mince a papírové peníze všech dob i zemí (i z nedávné doby),
- staré náramkové a kapesní hodinky (funkční),
- růžence, sv. obrázky, přívěsky a bižuterie.

c) peníze na nákup léků, potravin, materiálů a náradí pro dílny a na dopravné do zahraničí.

Věci označené „přímá pomoc“ jdou prostřednictvím charit přímo misím. Předměty označené „sbírkové předměty“ jsou zpeněženy ve speciálních sběratelských prodejnách v zahraničí a výtěžek pak jde opět prostřednictvím charit misím v Africe, Asii a Oceánii a Jižní Americe.

Věci i peníze je možné předat i osobně p. Vladimíru Jansovi. O výsledku sbírky, tak jako vždy, budete informováni. Za pochopení a také za podporu misím děkuji „Pán Bůh zaplat!“

VI. Jansa

MELL GIBSON – UTRPENÍ KRISTA

Tvůrce se jistě snažil vykreslit události posledních hodin Kristova života velmi sugestivně, na můj vkus až naturalisticky důsledně. Nepochybně, Kristus opravdu tak trpěl, myslím dokonce, že asi ještě víc než filmová kamera dokáže zachytit. Navíc žádný zjevný projev herce nedokáže odhalit, jaké duchovní utrpení musel Kristus prožít než zemřel.

Je opravdu ohromující slyšet nenávistný řev daru, vidět lišácký obličej velekněze a mistrnou hrubost římských katů. Člověku naskakuje husí kůže, když na bezmocné tělo Kristovo dopadá bič, ba dokonce důtky vybavené háčky, které z těla vytrhávají kousky masa. Nedivím se, když slabší povahy omdlévají při detailním záběru na Kristovu dlaň, jíž prochází silný kovářský hřebík. Na druhé straně si však dovedu představit, že lidé, kteří se rádi baví utrpením druhých, s oblibou sledují podrobnosti tohoto dění. Je opravdu strašné vidět Krista, takto opuštěného a bezmocného, umírat. Kdo si při tom všem dokáže domyslet, že Kristus při tom všem však nebyl bezmocný – vždyť mohl kdykoli toto d'ábelské divadlo ukončit, jenže pak

bychom nedošli spasení – ano, všechno trpěl dobrovolně. Každá rána pěstí do očí, po nichž na jedno oko málem oslepl, byla trpěna dobrovolně.

Přece však mi na tomto filmu něco chybělo. Celý film se zabýval pouze utrpením Krista a jeho smrtí. Kristovo vzkříšení bylo přejudto vteřinou samovolného složení plátna a tichým pohybem stínu, konajícího krok směrem z hrobu.

Myslím, že pro toho, kdo evangelium dobře nezná, by se mohla zdát Kristova oběť nepochopitelná.

Vždyť teprve vzkříšením všechno vysvětluje. Uvědomme si, že ani apoštolové zpočátku nic nechápali. Teprve vzkříšením se nám vyjeví pravá velikost tohoto činu. Takto však ten, kdo Krista dosud neznal, jej vidí do všech detailů trpícího, ale poraženého.

Hned po skončení filmu jsem si vzpomněl na podobný dojem, který jsem měl kdysi po přečtení knihy „Kámen a bolest“. Kniha popisuje úpadek církve v době života sochaře Michelangela. I tato kniha totiž zcela pomíjí vzestup a vítězství církve, které ještě za života tohoto sochaře následovalo. Dověděl jsem se později, že spisovatel Schulz zemřel dříve, než právě tento zamýšlený úsek církevních dějin mohl dokončit. To však nám naši komunističtí učitelé neřekli, když nám knihu dávali jako povinnou četbu. Kdo se tímto úsekem dějin nezabýval hlouběji, mohl být velmi znechucen. Věřím, že takto povrchně přijatá pravda mohla přivést mnoho věřících k pochybnostem, možná i odklonu od víry. A to právě komunisté chtěli.

Obávám se, že někdo by mohl po shlédnutí filmu, odtrženého od jeho závěru, vidět Krista jen jako člověka a ne jako Boha.

Možná se mylím. Uvítám diskusi mezi našimi čtenáři. Jste i vy, kteří jste film viděli, stejného názoru jako já?

(JM)

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:

V prosinci 2005 oslaví :

91 let	paní Jitka Výprachtická	z Verměřovic	76 let	pan František Fišar	z Horní Čermné
80 let	pan Jan Faltejsk	z Dolní Čermné	72 let	paní Marie Dostálková	z Dolní Čermné
80 let	paní Filomena Šebrlová	z Dolní Čermné	71 let	pan Václav Vacek	z Dolní Čermné
79 let	pan Josef Vychytil	z Dolní Čermné	71 let	paní Františka Faltusová	z Verměřovic
78 let	pan Karel Moravec	z Verměřovic	60 let	paní Anna Macháčková	z Horní Čermné
78 let	pan Miloslav Vávra	z Dolní Čermné	60 let	paní Hana Petrová	z Dolní Čermné
77 let	paní Jiřina Vágnerová	z Verměřovic	55 let	pan Vladimír Mareš	z Horní Čermné
76 let	pan Jaroslav Nastoupil	z Dolní Čermné	50 let	pan František Hylský	z Dolní Čermné
76 let	paní Vilemína Červenková	z Jakubovic	50 let	paní Jitka Faltusová	z Verměřovic

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

v Jakubovicích	12. 11. 2005	Aneta Lia Kohlová	z Jakubovic
ve Verměřovicích	13. 11. 2005	Václav Šípek	z Verměřovic
ve Verměřovicích	13. 11. 2005	Kateřina Šípková	z Verměřovic

Rodičům výše uvedených dětí rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dítěte.

Církevní manželství uzavřeli:

v Dolní Čermné 5. 11. 2005 Klára Vašíčková z Dolní Čermné a Václav Martinek z Ratenic u Kolína
Novomanželům Martinkovým blahopřeji a vyprošuji Boží ochranu a požehnání do jejich společného života.

Otec Pavel

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Ne 4. 12. – 14.00 hod.	Mikulášská besídka pro děti Orlovna v Dolní Čermné
Ne 4. 12.-18.00 hod.	Vánoční výstava žáků ZUŠ Výstava potrvá do 29.12.05 Kulturní a informační centrum v Jablonném nad Orlicí
So 10. 12.	Adventní duchovní obnova Promluvy: 8.30 hod., 10.00 hod., 11.00 hod. Duchovní obnovu povede P. Antonín Krasucki, O.P., převor dominikánského kláštera v Olomouci Orlovna v dolní Čermné
Ne 11. 12. – 15.00 hod.	„Přišli jsme se mu poklonit“ - výstava betlémů a fotografií pana Radima Hampla z D. Čermné. účinkují děti z MŠ Výstava potrvá do neděle 18. 12. 2005. Na výstavě bude možné zakoupit keramické ozdoby na vánoční stromek. Obřadní síň OÚ v Dolní Čermné
So 17. 12. – 17.00 hod.	Zpívání na schodech - slavnostní rozsvícení vánočního stromu Účinkuje: Jitřenka z Dolní Čermná a Jaro z Ústí nad Orlicí Náměstí v Dolní Čermné
Ne 18. 12.- 17.00 hod.	Koledování u vánočního stromu spojené se sbírkou pro Likvidaci lepry. Účinkuje křesťanská mládež a dechová kapela pana P. Vašíčka. Náměstí v Dolní Čermné

PRO DĚTI**Ahoj děti!**

Vzpomínám si, jak se nám před pár lety dostalo do rukou adventní číslo dětského časopisu Duha. Bylo větší než obvykle, rozčleněno do 24 kapitol a každá z nich přinášela jeden obrázek - samolepku, které se vlepovaly do prázdných míst na velkém plakátu. Na něm bylo namalováno vlastně všechno, o čem jsme později v příběhu malé dívky Naomi četli. Každý večer jsme si s dětmi našli chvíličku, sedli si pěkně pohodlně na koberec k topení a jeden příběh si přečetli. Děti to moc bavilo, fandily Naomi a povzbuzovaly ji při hledání Ježíše. V těchto chvílích na mě dýchalo kouzlo starých časů, kdy si lidé u petrolejek a svíček po večerech vyprávěli příběhy a pohádky, rušilo je pouze praskání dřeva v kamnech a z venčí možná občas meluzína. Byli spolu a měli na sebe čas.

Ale teď už k příběhu samému. Ne všichni jste určitě onu adventní Duhu četly a tak se s vámi o to povídání podělím.

Malá dívka Naomi vyrůstala u pěstounů, strýce a tety. Na první pohled na ní bylo nápadné kulhání, její levá noha totiž byla trochu kratší než pravá. Naomi často chodila k dědečkovi, který pásal ovce a kozy. Nebyl to její pravý dědeček, ale všechny děti z okolí mu tak říkaly a moc rády poslouchaly jeho vyprávění. Naomi také často prosila, aby jí dědeček vyprávěl svůj příběh. Nosil ho v srdci a trochu to bolelo, protože si myslel, že příběh má špatný konec. Ale přece vždy vyprávěl. O svém setkání s pastýřem u Betléma, o andělovi a jeho zvěstování narození Spasitele, o zvláštní hvězdě, o putování do Betléma a setkání s narozeným Dítětem. Ale pak se smutkem přidal pár vět o nařízení krále Heroda, který po návštěvě tří králů dostal strach o svůj trůn a rozkázal usmrtit všechny chlapce do dvou let. Dědeček si myslel, že ani malý Ježíš už nežije.

Naomi se ale nevzdala, vždyť přece anděl předpověděl, že Dítě se stane velkým Spasitelem. Rozhodla se, že Ježíše najde. Nejprve se snažila najít malého chlapce, ale teprve přátelé ji pomohli a přivedli také k tomu, že příběh už se odehrál před třiceti lety a tedy z Dítěte musí být dospělý muž. Pro Naomi to bylo trochu zklamání, ale snažila se hledat dál.

Jednou se Naomi vypravila k jezeru, kde také její strýček Lában lovil ryby. Ale dnes právě nechytily ani jedinou rybičku. Přesto tu byl nějaký muž na loďce a mluvil k lidem. Poté vyzval Šimona, aby znovu vypluli a chytali ryby. Naomi si hrála na břehu a čekala na rybáře. Ti se vrátili s plnými čluny. Naomi běžela celá radostná k dědečkovi, ale on jí nechtěl věřit.

Jindy zase Naomi hledala svého strýčka u rybářské chaty a zrovna tam byl i Ježíš. Žehnal dětem a říkal všem okolo, aby jim nebránili k němu přicházet. Naomi také požehnal a ona, aniž chtěla, začala mu zpívat tu dědečkovu ukolébavku, kterou tenkrát zahrál malému Děťátku u jesliček. Ježíš se zeptal, co je to a Naomi dodala, že Ukolébavka dědečka Natanaela pro malé Dítě

v jeslích. Ježíš s úsměvem řekl Naomi, aby dědečka pozdravovala a vyřídila mu, že tuto píseň dostal darem od jednoho pastýře. Naomi to zase překotně vyprávěla dědečkovi a ten již začal vše chápat a byl dojat.

Jednou se stalo, a na ten den Naomi nikdy nezapomene, že právě na svah, kde dědeček pásl, přišel zástup lidí s Ježíšem a On kázal. Dědeček Ho slyšel úplně zřetelně a najednou pochopil, že On byl tím Dítětem v jeslích. Lidé seděli a poslouchali až do večera. A pak došlo k zázraku rozmnožení chlebě a ryb. Naomi viděla, jak všude sbírají zbytky a nechápala. Strýček Lában jí vysvětlil, že Ježíš se modlil a Bůh požehnal. A Naomi se rozeběhla k dědečkovi a chrlila na něj všechno, co viděla. On ale nevnímal a jen dojatě opakoval: „Ty jsi běžela, už nekulháš...“ Naomi najednou zjistila, že její nohy jsou zdravé...

„Dědečku,“ říká Naomi tiše, „ty záříš!“

„Jsem šťastný,“ říká dědeček stejně tiše. „A budu šťastný už pořád. Protože to, co jsem dneska zažil, už mi nikdy nedovolí, abych byl smutný.“

Ted' už dědeček ví, že jeho příběh nemá špatný konec. A protože je opravdu moc krásný, rozhodl se ho vyprávět stále dál a tak se dostane i k nám, ale až v příštím vánočním čísle.

Možná jste postřehly, že jsme se v povídání dotkli hned několika známých čtení z Nového zákona. Zázrak při rybolovu, žehnání dětem i rozmnožení chlebě a ryb jsme ale měli možnost prožít s Naomi tak trochu z jiné stránky, než jsme zvyklí při čtení. Je to asi stejný pocit jako když jezdíme stále po stejné silnici a vidíme všechno z jednoho pohledu. Když ale půjdeme polní cestou, najednou uvidíme silnici i všechny domy kolem úplně z jiného úhlu. O to tady právě šlo. Setkat se s Ježíšem třeba také trochu jinak, setkat se s ním prostřednictvím Naomi a dědečka Natanaela.

A my bychom se letos mohli pokusit v adventu udělat si také každý den chvíli, třeba si s rodiči něco přečíst, o něčem hezkém si popovídat a hledat také jako Naomi Ježíše. Takže, až budete mlsat z adventních kalendářů, což je určitě příjemné, vzpomeňte si i na to, co jsme si dnes povídali.

(Otazníček)

Pro starší:

ADVENT

Pod tímto názvem si jistě každý představí tu krásnou dobu čekání na Vánoce. Slovo advent pochází z latiny - od slova adventus - příchod. Připomínáme si dlouhou dobu, kdy lidé čekali na první příchod Vykupitele na zem. Zároveň ale také uvažujeme o jeho druhém příchodu na konci věků. Ptáme se, jak necháváme do svých životů vstupovat Pána Boha. Snažíme se o větší ztišení, klid, rozjímání.

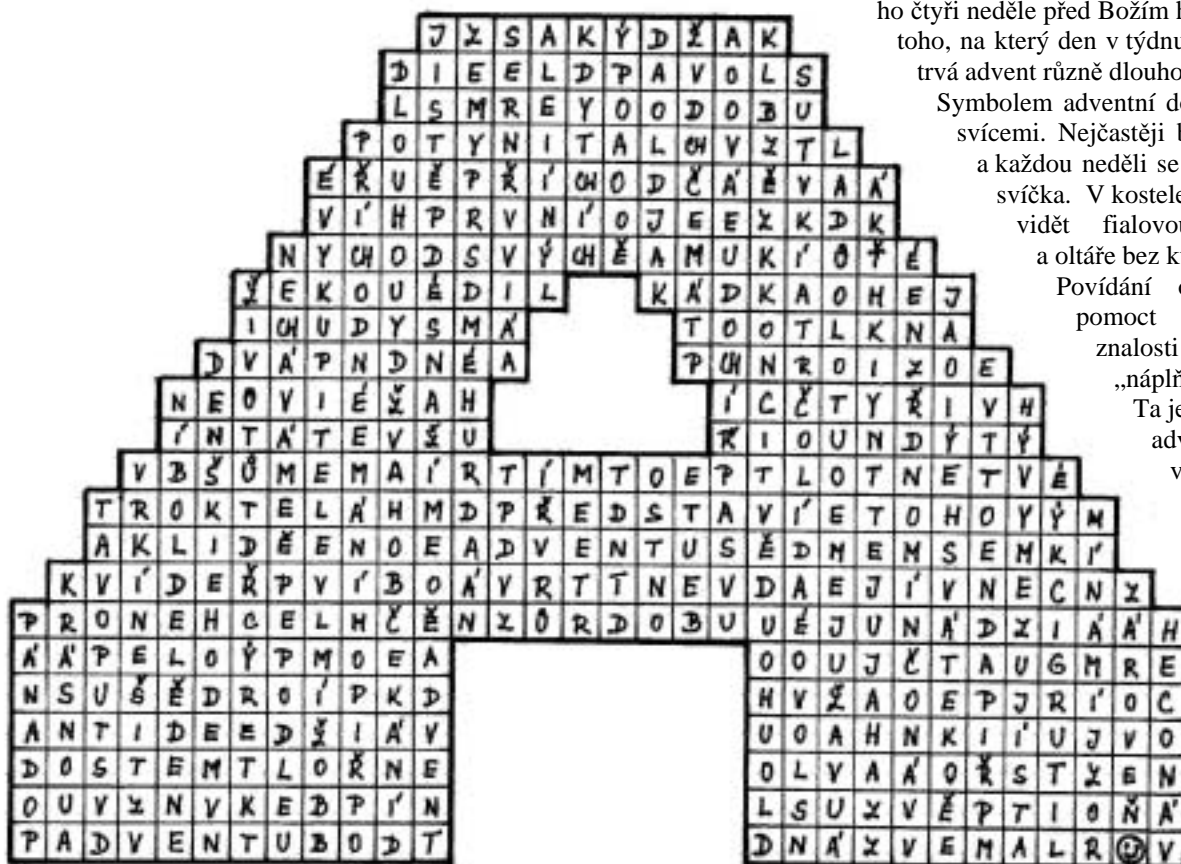
Advent vždy zahajuje nový liturgický rok. Vymezuji ho čtyři neděle před Božím hodem vánočním. Podle toho, na který den v týdnu tento svátek připadne, trvá advent různě dlouhou dobu* (22 - 27 dní).

Symbolem adventní doby je věnec se čtyřmi svícemi. Nejčastěji bývá zhotoven z chvojí a každou neděli se na něm zapaluje jedna svíčka. V kostele můžeme v tuto dobu vidět fialovou liturgickou barvu a oltáře bez květin.

Povídání o adventu vám mělo pomoci osvěžit si některé znalosti a také poslouží jako „náplň“ dnešní osmisměrky.

Ta je ve tvaru písmene A - advent a jsou v ní použita všechna slova od začátku textu (Pod...)

až po značku *, takže se některá vícekrát opakují. Vynechána jsou pouze slova tvořená jedním nebo dvěma písmeny. Z celé osmisměrky by mělo zůstat nevyškrtaných 49 písmen, která doplní tuto větu:

„Dobře prožitý advent připraví v našem srdci místo pro přijetí lásky, která... (tajenka osmisměrky).

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Listy padaly z těchto stromů: kaštan, javor, jasan, lípa, bříza, olše, dub, buk.

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

1. neděle adventní
27. listopadu 2005
48. týden / 2005

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

- 28. listopadu - pondělí** po 1. neděli adventní
18.00 Dolní Čermná – za Jana Smejkal, rodiče a bratra
- 30. listopadu - středa** Svátek sv. Ondřeje, apoštola
18.00 Dolní Čermná – za Alžbětu Sukovou a manžela Aloise
- 1. prosince - čtvrtek** po 1. neděli adventní, sv. Edmunda Kampaiana, kněze a mučedníka
6.45 Dolní Čermná – za duše v očistci
18.00 Verměřovice – za uzdravení nemocného dítěte
- 2. prosince - pátek** první pátek v měsíci, zasvěcený účtě Nejsvětějšího srdce Ježíšova

Dnes odpoledne ve farním kostele zpovídá a večerní mši svatou slouží P. Jaroslav Axler, novokněz ze Skutče. Po mši svaté udělí zájemcům své novokněžské pozhennání. Otec Pavel je dnes a zítra na duchovní obnově ve Skutči.

19.00 Dolní Čermná – za Filomenu Andřelovou, sourozence a duše v očistci

- 3. prosince - sobota** první sobota v měsíci, sv. Františka Xaverského, kněze
18.00 Verměřovice – za Antonína Moravce, rodiče, sourozence a celý rod

4. prosince - neděle – 2. adventní

- Dolní Čermná - 7.30 h. – za Vlastu a Miroslava Pecháčkovy
Petrovice - 9.00 h – za Františka Marka, manželku a vnučku Ludmilu
Dolní Čermná - 10.30 h. – za farníky

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 16.00 h. - do 17.55 h., v pátek od 16.00 h. – do 18.55 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Ve Verměřovicích ve čtvrtek od 15.00 h. – do 17.55 h.

Akce ve farnosti:

Akce	den	datum	čas	místo
zkouška zpěvu na mše svaté pro děti	pondělí	28. 11.	16.15 h.	fara Dolní Čermná
mše svatá zaměřená pro děti	pondělí	28. 11.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
setkání žen při kávě a čaji	čtvrtek	1. 12.	16.30 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek	1. 12.	dopoledne	Dolní Čermná
biblická hodina	pátek	2. 12.	dopoledne	Dolní Čermná
	sobota	3. 12.	20.00 h.	fara Dolní Čermná

(Pa)

Prosinec 2005

den	svátek	čas	lektor
4. 12.	Ne 2. neděle adventní	7.30	Vávrovi 270
		10.30	Marešovi 271
8. 12.	Čt Panna Marie, počatá bez poskvrny prvotního hříchu	18.00	Macháčkovi ml. 55
11. 12.	Ne 3. neděle adventní	7.30	Moravcovi 267
		10.30	Pecháčkovi 53
18. 12.	Ne 4. neděle adventní	7.30	Plhákovi 277
		10.30	p. Holečková 281
24. 12.	So Štědrý den	7.30	Macháčkovi st. 55
25. 12.	Ne Narození Páně, Boží hod vánoční	10.30	p. Havlová 247
26. 12.	Po Sv. Štěpán	7.30	Dostálovi 293
		10.30	Klekarovi ml. 292
30. 12.	Pá Svatá rodina	18.00	Macháčkovi Z., M., M. 55
31. 12.	So Sv. Silvestr	7.30	Bednářovi 285
		16.00	Hubálkovi 61

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Leden 2006

den	svátek	čas	lektor
1. 1.	Ne Matka Boží, panna Maria	7.30	p. Venclová 402
		10.30	Jansovi st. 7
6. 1.	Pá Zjevení Páně – Tři králové	18.00	Marešovi 408
8. 1.	Ne Křest Páně	7.30	Řehákoví 283
		10.30	Klekarovi ml. 292
15. 1.	Ne 2. neděle v mezidobí	7.30	Vránovi 18
		10.30	Venclovi 288
22. 1.	Ne 3. neděle v mezidobí	7.30	Filipovi 67
		10.30	Jansovi 65
29. 1.	Ne 4. neděle v mezidobí	7.30	p. Vávrová 264
		10.30	Jansovi ml. 7

POUTNÍK, PROSINEC 2005

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 4. prosince 2005, Poutník vyjde 25. prosince 2005

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., 561 53 Dolní Čermná 231, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.